

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΜΟΥ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΗΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 25

Α ναι, ο κινηματογράφος ως τέχνη είναι σίγουρα μια υπόθεση προσωπική. Ανάμεσα στο δημιουργό των εικόνων και τον θεατή. Άλλο ο κινηματογράφος ως βιομηχανία θεάματος, ως προϊόν μαζικής ψυχαγωγίας. Στην πρώτη περίπτωση η επαφή καταλήγει άμεσα σε επώνυμη γνωριμία. Με σημασία. Το στυλ, το θέμα, η αισθητική αναγνωρίζονται στην υπογραφή. Από εκεί και πέρα η γνωριμία αυτή μπορεί να εξελιχθεί σε μια ακόμα μεγάλη φιλία. Κινηματογραφοφιλία.

συνέχεια στη σελ. 3

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Η κάτω βόλτα (I went down)

του Πάντυ Μπρένα (Ιρλανδία-Μ. Βρετανία, 1997)

Με δυο λόγια, "οι αδελφοί Κοέν συνάντησαν τον Ράντι Ντόιλ" και η παρέα έφτιαξε το ιρλανδέζικο Πέρασμα του Μίλερ. Με αυτές τις σχηματικές αναφορές και με τέσσερα βραβεία στο φετινό φεστιβάλ του Σαν Σεμπάστιαν

(ανάμεσα τους αυτό του πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη και του καλύτερου σεναρίου από την ένωση κινηματογραφικών συγγραφέων), αυτό το μικρό φιλμ από το Δουβλίνο είναι ένα ακόμα δείγμα της αναγέννησης

που συντελείται τα τελευταία χρόνια στον ευρύτερο βρετανικό κινηματογράφο. Πρόκειται για ένα έξυπνο road movie που κινείται στα όρια της μαύρης κωμωδίας και του γκαγκστερικού θρίλερ με καυστικούς διαλόγους και ένα παράξενο ζευγάρι πρωταγωνιστών που κάποιος το παρομοίασαν με Όλιβερ και Χάρντι στη χώρα των γκάνγκστερ. Ο ένας ο Γκιτ. Με το εξιτήριο από τη φυλακή (για ένα έγκλημα που δεν έκανε) στο χέρι και με την πρώην φιλενάδα του στην αγκαλιά του καλύτερου του φίλου. Ο άλλος είναι ο Μπάνυ, βετεράνος της μαφίας, τόσο πορωμένος που έστειλε στον άλλο κόσμο τον

διο τον παππού του και φανατικός βιβλιοφάγος καουμπόικων μυθιστορημάτων. Ένα παλιό οφειλόμενο χρέος του Γκιτ στον βαρόνο του συνοικιακού εγκλήματος Τομ Φρεντς που πρέπει να ξεπληρώσει, θα τους ενώσει σε μια νέα αποστολή. Την απαγωγή και προσαγωγή στον Φρεντς, του Φρανκ Κρόγκαν, του πιο φαflatά ομήρου της υπηλίου.

Καθώς οι δύο απαγωγείς διασχίζουν λιβάδια και βοσκοτόπια, ο Κρόγκαν τους παίρνει το κεφάλι με ιστορίες για την ερωτική του σχέση με τη γυναίκα του Φρεντς, για τη μυστηριώδη εξαφάνιση ενός μαφιόζου και για κάτι που μοιάζει με κλοπή ενός μεγάλου ποσού χρημάτων. Προσπαθώντας ο Γκιτ και ο Μπάνυ να ανακαλύψουν για ποια από αυτές τις ιστορίες βρέθηκαν μπλεγμένοι σ' αυτή την εκνευριστική "συγκατοίκηση" θα αναπτύξουν μια ισχυρή φιλία. Ο γρίφος θα λυθεί σε ένα ερημωμένο μέρος με ένα λου-

τρό αίματος. Το εκρηκτικό αυτό κοκτέιλ βίας, θαμμένων μυστικών, απληστίας και προδοσίας είναι η πρώτη σεναριακή δουλειά του νεαρού θεατρικού συγγραφέα Κόννορ Μακ Φέρσον και η δεύτερη μεγάλου μήκους συνεργασία σε ταινία μυθολογίας του παραγωγού Ρόμπερτ Γουόλπορ με τον σκηνοθέτη Πάντυ Μπρένα. Το δημιουργικό αυτό δίδυμο που αποτελεί για το ιρλανδέζικο ντοκιμαντέρ ότι η τριάδα του Trainspotting για το σκωτσέζικο σινεμά.

Τζ.Π.

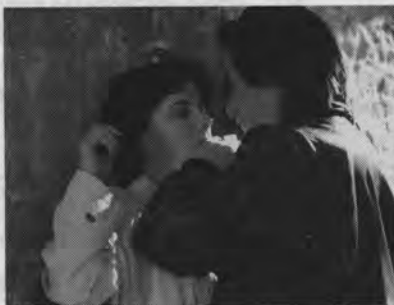
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Πες πως μ' αγαπάς

της Κωστούλας Τωμαδάκη

Γνωστή από τις ραδιοφωνικές της εκπομπές, τις τηλεοπτικές σειρές που έχει σκηνοθετήσει

και τις μικρού μήκους ταινίες Γυναίκα στην Άμμο (1985) και Οι Μοναχικές Είναι Επικίνδυνες (1989) (κρατικό βραβείο και τιμητική διάκριση του ΥΠΠΟ αντίστοιχα) η Κωστούλα Τωμαδάκη βάζει προσεκτικά στον τίτλο της πρώτης

μεγάλου μήκους ταινία της Πες πως μ' Αγαπάς και διεκδικεί δυναμικά ένα από τα βραβεία του φετινού ελληνικού διαγωνιστικού τμήματος. Με φόντο το μελαγχολικό και συνάμα ερωτικό Ναύπλιο, η πρωτοεμφανιζόμενη στη Θεσσαλονίκη σκηνοθέτης μας ταξιδεύει απλώς ως τη διπλανή μας πόρτα, όπως παραδέχεται, παρουσιάζοντας μια τρυφερή, καθημερινή ιστορία σαν όλες εκείνες που γεννούν ένα μεγάλο έρωτα... Η ταινία μας συστήνει τη Χα-

ρά, μια 40χρονη γυναίκα, που μετά τον ξαφνικό θάνατο του άνδρα της, μετράει τις άδειες μέρες της, φροντίζοντας την 5χρονη κορούλα της. Μάταια η Φλώρα η ζωηρή φίλη της -που επιπλέον στον αφρό των ημερών- προσπαθεί να την παρασύρει ξανά στις προκλήσεις της ζωής. Δεν περιμένει τίποτα... Δεν ονειρεύεται τίποτα... Μέχρι τη στιγμή που

μπροστά της εμφανίζεται ο έρωτας, στο πρόσωπο ενός νεότερου άνδρα: ο Γιώργος της ξυπνάει αισθήσεις και συναισθήματα από καιρό ξεχασμένα, της αποκαλύπτει μυστικά του κορμιού και της ψυχής της... Η καθημερινότητα αποκτά άλλο νόημα, ο ουρανός του Ναυπλίου χρωματίζεται πιο γαλανός, μια κινησιουργός δύναμη

πνέει φρέσκο αέρα στη ζωή της. Μια ταινία με θέμα γυναικείο, που όμως απευθύνεται σε κοινό ανεξάρτητο φύλου ή ηλικίας, όπως δηλώνει η δημιουργός της: αυτό δεν είναι ένα γυναικείο φιλμ για γυναικεία προβλήματα, αλλά μια ιστορία με feelgood διάθεση. Ο έρωτας είναι ρίσκο. Για όλους. Και η Χαρά ρισκάρει. Καταφατικά και προσεκτικά. Θα κερδίσει όμως το στοίχημα με τον έρωτα, με τον εαυτό της, με την ίδια εν τέλει τη ζωή;

Β.Π.

"Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης

εισέρχεται σε μια νέα εποχή με τους καλύτερους

δυνατούς οίκονους"

Ευάγγελος Βενιζέλος, Υπουργός Πολιτισμού

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Ένα ντοκιμαντέρ είναι η άλλη ταινία του Ελληνικού Διαγωνιστικού Τμήματος σήμερα, με τίτλο Η Επανάσταση της Σιωπής, της Μυρτώς Παράσχου

4 Οι παγκόσμιοι ορίζοντες των Νέων Οριζόντων μέσα από τις επιλογές του Δημήτρη Εϊνίδη

5 Ο λοχίας της ταινίας Καλά Χριστούγεννα κύριε Λώρενς Τάκεσι Κιτάνο είναι εδώ με τα κινηματογραφικά του πυροτεχνήματα

6 Ο Τάκης Κανελλόπουλος μέσα από τις εικόνες του βρίσκεται πάλι εδώ, κάτω από τον ουρανό της Θεσσαλονίκης

7 Η κινηματογραφική καταγραφή των ταραγμένων χρόνων του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία και η γυμνή αλήθεια των εικόνων του Zivojin Pavlovic

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

travelling

Οι προβολές είχαν ήδη ξεκινήσει σε κάποιες αίθουσες. Στο Εγνατία και στο Ναυαρίνο τα πράγματα ήταν ήσυχια και τα παιδιά με διαβεβαίωσαν πως κυριαρχεί ταξη και ασφάλεια.

Στο Ναυαρίνο μάλιστα, συνέβη το εξής σοβαρό και αξιολύπητο. Η ώρα της προβολής στο πρόγραμμα (δηλαδή 19.30) ήταν λανθασμένη αλλά για να μην υπάρξει πρόβλημα δεν τέθηκε θέμα καθυστέρησης. Η ταινία προβλήθηκε κανονικά κατά την αναγραφόμενη ώρα και οι επόμενες ταινίες μετατοπίστηκαν λιγουλάκι.

Αφίνω συνάδελφο δημοσιογράφο στο Παλλάς που μέχρι εκείνη την ώρα μου ανέλυε τις ομολογουμένως πολύ ενδιαφέρουσες απόψεις του για το Φεστιβάλ που δεν είναι επί του παρόντος μέχρι που έφτασα στο Ολύμπιον.

Να το αποκαλέσω το ολύμπιο Ολύμπιον; Γιατί πράγματι έλαμπε. Η είσοδος ήταν αυστηρή. Δεν μπορούσες να κάνεις βήμα πέρα από την πόρτα. Οι κύριοι με τα γκρι ασκούσαν τα καθήκοντά τους με ευσυνειδησία.

Ηρθε λίγο νωρίτερα για να πιάσω θέση στην άκρη έτσι ώστε να μπορώ να το σκάσω γρήγορα. Αδίκια βιαζόμουν. Οι πρώτοι καλεσμένοι στέκονταν προ κεκλεισμένων των θυρών. Ήταν ξένοι στην πλειοψηφία τους.

νες, οι φωτογράφοι εστιάζουν. Κάποτε ένας αμερικανός φωτογράφος μου διηγόταν πως μια κυρία αναγνώρισε τη φωτογραφική του ιδιότητα από τον τρόπο που κοιτούσε. Βλέπω έναν κύριο με γαλαζοπράσινα μάτια και αυστηρό ύφος να κοιτάζει ανέκφραστα αλλά σταθερά τους φωτογράφους και τον εξοπλισμό τους. Σκουντάω το συνδελφό δίπλα μου που ξεφυσούσε γιατί ήθελε να καπνίσει. "Αυτός ποιός είναι;" "Αυτός!" μου απαντάει και ανοίγει ένα περιοδικό που είχε μπροστά του για να δω τη φωτογραφία του Αρτούρου Ριπστάιν.

Εκείνη την ώρα, καθώς εγώ κοιτούσα περίεργα γύρω μου, ένα δράμα εκτυλισσόταν απέναντι στο γραφείο τύπου. Ένας ξένος δημοσιογράφος (από γείτονα χώρα) προσπαθούσε να απόσπασε διαπίστευση και πρόσκληση για τα γκαίνια που αρχίζουν εκείνη την ώρα απέναντι. Ο κύριος επέμενε ότι στις Κάννες την παίρνει αμέσως. Η κατάσταση τραβήξε αρκετά και τα δυο ταλαιπωρημένα κορίτσια κόντεψαν να βάλουν τα κλάμματα.

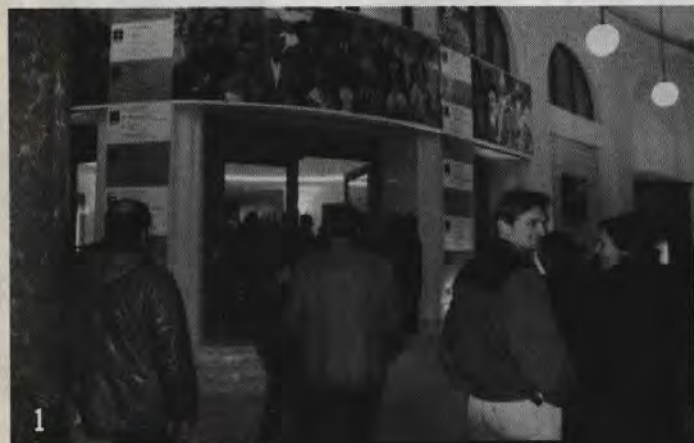
Στο προκείμενο λοιπόν. Η τελετή έναρξης έλαβε χώρα χωρίς πολλά λόγια και καθυστερήσεις. Μια γυναίκα φωνή εξ ουρανού (σκέφτηκα μήπως ήταν αεροσυνοδός) προανέγγιλε τους ομιλητές. Ο ένας μετά τον άλλο είπαν τα κα-

Γεια και χαρά σας

Πρώτη ημέρα του Φεστιβάλ και ακόμα και στο γραφείο τύπου το πρωί όλα ήταν φαινομενικά ήρεμα. Δεν απαντούσε κανείς στο τηλέφωνο. Επειδή δεν ήταν κανείς εκεί ή γιατί δεν είχαν τη δύναμη και το ψυχικό σθένος να σηκώσουν το ακουστικό; Μάλλον το δεύτερο.

Έτσι και η αφεντιά μου βρήκε την ευκαιρία να ετοιμαστεί για να περάσει το απόγευμα από την τελετή έναρξης.

Part time guest: Μόνο για άντρες...

1. Περάστε παρακαλώ οι αργοπορημένοι. Ούτως ή άλλως, η αίθουσα είναι κατειλημμένη.

2. Σε παρακαλώ, Μισέλ, μόλις ανέβω στο πόντιουμ σβήσε τα φώτα...

3. Καταπληκτική! Είκοσι χρόνια είχα να δω «τέτοια» ταινία!

4. Τι λέτε, κυρίες μου, δεν είναι δυνατόν. Στρίπερ εγώ;

5. Γρήγορα τα φαγητά, παιδιά! Πεινάμεεε!!!

Προφανώς δεν γνωρίζουν τις ελληνικές συνήθειες και ήρθαν στην ώρα τους οι άνθρωποι. Οι ξένοι, ο κ. Μπιλιλός και η... αφεντιά μου πιστοί στο ραντεβού μας.

Οι πόρτες άνοιξαν και μέχρι τις 19.30 η αίθουσα ήταν κατάμεστη. Οι κάμερες στημέ-

λύτερα λόγια για το φεστιβάλ και το λαμπερό του μέλλον. (Μέχρι εκείνη την ώρα έβλεπα τους ξένους καλεσμένους που υπέμεναν στωικά αυτές τις τυπικότητες μια και δεν προνόησαν να φέρουν και το διερχόμενο τους μαζί. Σίγουρα πάντως είχαν μια ιδέα για τα λεχθέντα γιατί σε αυτές τις περιστάσεις δεν διαφέρουν και πολύ). Όταν δε ήρθε η σειρά του υπουργού πολιτισμού δεν πρόλαβε να ανοίξει το στόμα του και η λαμπερή αίθουσα βυθίστηκε στο σκοτάδι για μερικά δευτερόλεπτα. Ποιός "Προμηθέας" πήρε το φως από το ολύμπιο Ολύμπιον; Όπως έμαθα στη συνέχεια, την κατάσταση έσωσαν τα παιδιά στα παρασκήνια. Οι αφανείς ήρωες της βραδιάς που έφεραν ξανά το φως στο "νέο και μόνιμο οίκο του Φεστιβάλ" τώρα που η Θεσσαλονίκη θα είναι η πραγματική και όχι μόνο η νομική έδρα του Φεστιβάλ" όπως επεσήμανε στην ομιλία του ο κ. Βενιζέλος.

Αυτό ήταν. Τέλειωσε. Οι απλοί καλεσμένοι έμειναν για να δουν την ταινία ("Ανδρες με τα όλα τους") και οι υπόλοιποι, οι επίσημοι δηλαδή, εγκατέλειψαν την κάτω αίθουσα και ανέβηκαν στα ψηλά.

Βγαίνοντας πρόσεξα ότι δεν έκανε πια κρύο. Κρατούσα την κόπα μου στο χέρι και ανέβαινα την πεζοδρομούμενη Αριστοτέλους γεμάτη ερωτηματικά. Απορροφημένη στις σκέψεις μου κόντεψα να πέσω πάνω σε μια κυρία που κρατούσε έναν τεράστιο δίσκο με καναπεδάκια. Πίσω της ακολουθούσαν και άλλοι δίσκοι. Δεν γύρισα να κοιτάξω που τους πήγαιναν. "Δεν περνάω" σκέφτηκα "θα με κεράσουν κρητικά παξιμάδια στο γραφείο όταν θα τους πάω το κείμενο". Συνέχισα το δρόμο μου παρέα με ένα λυκοσκυλιοδές νεαρό που με πήρε στο κατόπι και αναρωπιόμουν τι είναι τα νέου τύπου κρατικά βραβεία κινηματογράφου.

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

guest list

MANOV Bojidar
Film Critic

WEBWE June
Film Director

CHRISTOROFU Adonis
Cyprus TV

MAKSOUDEI Mossad Mahmoud Abd
Film Critic

ALABORA Derya
Actress

DEMIRKUBUZ Zeki
Film Director

GALER Monica
Sales manager

ROEHLER Oskar
Film Director

ROTHER Hans-Jorg
Film Critic

BREATHNACH Paddy
Film Director

GLEESSON Brendan
Actor

BIGNARDI Irene
Film Critic

FUKUSHIUMA Yakari
Manager

MYUNG Kye Nam
Producer

AGUINAGA Mario
Delegate

SESI Rada
Journalist

KIBAR Osman
Film Critic

LANGLO Jan
Programmer

WERNER Mateusz
Film Critic

DONMEZ-COLIN Gonul
Journalist

GATTUF Tony
Film Director

HARTNER Rona
Actress

QUENEAU Annabelle
Writer-publisher

ROY Jean
Film Critic

MAYNE Richard
Film Critic

ROBINSON David
Film Critic

WALKER Alexander
Film Critic

BREGMAN Anthony
Producer

GROW Frank
Film Director

NEGROPONTE Michel
Film Director

NOSSITER Jonathan
Film Director

Η Επανάσταση της Σιωπής

ντοκιμαντέρ της Μυρτώ Παράσχη

Πρωτοεμφανιζόμενη ως σκηνοθέτης, παλιά όμως γνώριμη του Φεστιβάλ, η ηθοποιός Μυρτώ Παράσχη μέσα από τους ρόλους που έχει ερμηνεύσει (Δυό Φεγγάρια τον Αύγουστο, Η Γυναίκα που Έβλεπε τα Όνειρα κ.ά.), έρχεται με το ντοκιμαντέρ αυτό να μας μιλήσει στο μακρύ προσωπικό της ταξίδι που ξεκίνησε δώδεκα χρόνια πριν, μέσα στις ερήμους, εκεί όπου γεννήθηκε ο χριστιανικός ασκητισμός. Πρόκειται για ένα ταξίδι που ...ακολουθεί τα βήματα των αναχωρητών μέσα στον αργό θάνατο του αρχαίου κόσμου και την εδραίωση του Χριστιανισμού. Η Μυρτώ Παράσχη με σπουδές αρχαιολογίας και διπλώματα στις Σχολές Καλών Τεχνών της Μασσαχουσέτης και του Ινστιτούτου Τέχνης και Τεχνολογίας

της Σορβόνης, έχει στο παρελθόν ασχοληθεί με ανασκαφές στις Μυκίνες και αλλού. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν το ενδιαφέρον της για την ιστορία των ανθρώπων που άφησαν τα ίχνη τους στα αρχαία ερείπια του Σινά και που... *πυρπολημένοι από έναν έρωτα για το Θεό, βγήκαν να τον αναζητήσουν στη σιωπή της ερήμου, ως ασκητές...*

Με κατανύξη κι ευλαβείς προσδοκίες, η σκηνοθέτης αποκαλύπτει με το φακό της τα εσωτερικά μονοπάτια της ψυχής και μας οδηγεί στις μυστικές διαδρομές της Αιγύπτου, του Σινά, του Ισραήλ, της Ιορδανίας, της Συρίας και της Τουρκίας, παρακολουθώντας τους τρόπους άσκησης, τα κελιά, τα μοναστήρια και τον κανόνα της καθημερινής ζωής. Το ξάφνιασμα μπροστά σ' αυτήν την απόλυτη πίστη: *να μπορέσεις να ακουμπήσεις αλοκληρωτικά άμετρα τη μοίρα σου στα χέρια του Θεού, ξεπερνώντας το μέτρο της ανθρώπινης ζωής...* σχολιάζει την ιδέα που ενέπνευσε αυτό το ντοκιμαντέρ, που η ίδια ονόμασε Επανάσταση της Σιωπής.

B.Π.

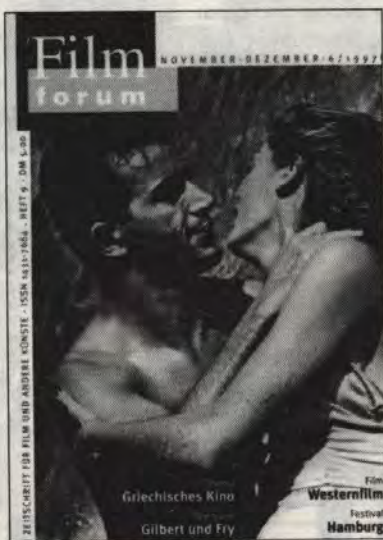
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Το FILMOFORUM υπάρχει εδώ και ενάμιση χρόνο και εκδίδεται στη Γερμανία.

Το περιοδικό προσπαθεί να ανοίξει έναν διάλογο, μεταξύ των ανθρώπων που ασχολούνται θεωρητικά και πρακτικά με την τέχνη του κινηματογράφου.

Το τεύχος Νοεμβρίου/Δεκεμβρίου είναι αφιερωμένο στον Ελληνικό Κινηματογράφο.

Κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ, η εκδότρια, κα Κουνάδη, βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, στο ξενοδοχείο ASTORIA (τηλ. 554 902). Επίσης, μπορείτε να επικοινωνήσετε με τα γραφεία του περιοδικού στο Βερολίνο (Τηλ./Fax 0049 308 134 879).

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΨΗΦΙΑΚΟΥ ΒΙΝΤΕΟ: ΓΥΡΙΣΜΑ ΧΩΡΙΣ ΦΙΛΜ;

Δευτέρα, 24 Νοεμβρίου, ώρα 3.00 μ.μ.

στην Αίθουσα Συνεντεύξεων Τύπου,

Ξενοδοχείο «ΗΛΕΚΤΡΑ»

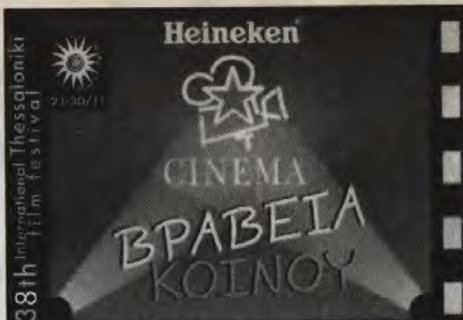
Από φέτος, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εγκαινιάζει τη σειρά *Φόρουμ Κινηματογραφιστών*. Το ετήσιο αυτό γεγονός θα δώσει την ευκαιρία σε σκηνοθέτες ν' ανταλλάξουν απόψεις και να γνωρίσουν τα ζητήματα, τις τάσεις και την τέχνη του ανεξάρτητου κινηματογράφου. Θέματα όπως η δημιουργικότητα, η χρηματοδότηση, η διανομή και η νέα τεχνολογία, θα συζητηθούν στη σειρά αυτή. Το φετινό Φόρουμ έχει προσκαλέσει μερικούς από τους πιο διακεκριμένους και καινοτόμους σκηνοθέτες στο χώρο του ψηφιακού βίντεο στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ελλάδα, οι οποίοι θα παρουσιάσουν δείγματα της δουλειάς τους, θα μοιραστούν τις εμπειρίες τους και θα συζητήσουν θέματα που απασχολούν τον κόσμο των νέων media.

Επηρεάζει τελικά η οικονομία την ποιότητα της δουλειάς; Αφήνει περιθώρια για περισσότερη δημιουργικότητα; Ποιες είναι οι αντιδράσεις των διανομένων και των αιθουσάρχων για αυτό το προϊόν; Αυτές είναι

μόνο μερικές από τις ερωτήσεις που θα απασχολήσουν τους συζητητές της ομάδας. Στη συζήτηση συμμετέχουν οι: Frank Grow και Anthony Bregman (σκηνοθέτες και παραγωγοί του *Love God*), ο Michel Negroponte (σκηνοθέτης της ταινίας *Jupiter's Wife*), ο Τάσος Μπουλμέτης (σκηνοθέτης της ταινίας *Βιοτεχνία ονείρων*), ο Βασίλης Μαζωμένος (σκηνοθέτης των ταινιών *Μέρες οργής* και *Ο θρίαμβος του χρόνου*) και ο Ρένος Χαραλαμπίδης (σκηνοθέτης της ταινίας *No budget Story*). Τη συζήτηση συντονίζει ο Νίκος Γιαννόπουλος.

Οι σκηνοθέτες θα ανταλλάξουν απόψεις και θα παρουσιάσουν δείγματα από τη δουλειά τους. Μετά τη συζήτηση και τις ερωτήσεις του κοινού, εκπρόσωποι της Sony και της Panasonic θα κάνουν επίδειξη "hands-on" για επαγγελματικές και εμπορικές κάμερες ψηφιακού βίντεο, καθώς και για non-linear συστήματα μοντάζ για το post-production.

Η συζήτηση είναι ανοιχτή στο κοινό.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ

Από σήμερα ψηφίζετε!

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ Α' ΠΡΟΒ Β' ΠΡΟΒ ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η κάτω βόλτα (I went down)

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επανάσταση της Σιωπής

2. Πες πως μ' αγαπάς

ΟΝΟΜΑΤΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

Η ιστορία των έξι τελευταίων χρόνων του Φεστιβάλ, μαζί με τη φετινή χρονιά, στοιχειοθετείται ήδη σε μια λίστα ονομάτων. Ονόματα που αντιστοιχούν το καθένα σ' ένα έργο προσωπικό, που παρουσιάστηκε επιλεκτικά ή ολοκληρωμένα εδώ. Ονόματα διαγωνιζομένων που δεν θα χωρούσαν να γραφτούν στο χαρτί. Ονόματα σε ρετροσπεκτίβες και αφιερώματα. Ονόματα που κάποια από αυτά υπήρξαν για μας θρυλικά, μέσα από τη μεγάλη πορεία της εβδομαδιαίας τέχνης. Ονόματα του ελληνικού, του ευρωπαϊκού, του παγκόσμιου κινηματογράφου. Ονόματα νέα, τόσο άγνωστα την πρώτη φορά, που δεν μπορούσαμε να τα προφέρουμε σωστά. Ονόματα που σήμερα αποτελούν το παρόν και το μέλλον του άλλου σινεμά.

Ονόματα ελληνικά: Τζων Κασσαβέτης, Ορέστης Λάσκος, Θανάσης Βέγγος, Κώστας Σφήκας, Αλέξης Δαμιανός, Ζυλ Ντασσέν, Παύλος Ζάννας, Γκρέγκορ Μαρκόπουλος. Γιώργος Τζαβέλλας, Αδελφοί Μανάκια, Τώνια Μαρ-

κετάκη, Φρίντα Λιάπα, Αλέξης Μπίστικας, Μιχάλης Κακογιάννης, Γρηγόρης Γρηγορίου, Τάκης Κανελλόπουλος, Ειρήνη Παπά.

Ονόματα διεθνή: Ατομ Εγκογιάν, Αμπάς Κιαροστάμι, Μίκαελ Χάνεκε, Ισθάν Ζάμπο, Ζαν Ρενουάρ, Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ, Χαλ Χάρτλεϋ, Ραούλ Ρουίζ, Τσάρλς Μπερνέτ, Σεργκέι Παρατζάνωφ, Ναγκίζα Όσιμα, Οταρ Ιοσσελιάνι, Ναμ Τζουν Πάικ, Νικήτα Μιχάκοφ, Πιερ Πάολο Παζολίνι, Κριστόφ Κισλόφσκι, Νάνι Μορέτι, Μοσέν Μαχμαλμπάφ, Μπερνάντο Μπερτολούτσι, Λουτσιάνο Πιντιλιέ, Πίτερ Γκρήναουέι, Γιαν Σβέρακ, Σεργκέι Μποντροφ, Φεντερίκο Φελλίνι, Κλωντ Σαμπρόλ, Μανουέλ ντε Ολιβέιρα, Αρτούρο Ρισπταίν, Αλεξάντερ Σκούροφ.

Το κάθε όνομα και μια ξεχωριστή ιστορία. Μια άλλη σελίδα στην πορεία του Φεστιβάλ. Σε μια λίστα ανοιχτή...

Σωτήρης Ζήκος

Jupiter's Wife (Η γυναίκα του Δία)

του Michel Negroponte (Η.Π.Α., 1994)

Η ταινία ξεκινάει με την τυχαία συνάντηση του ντοκιμαντερίστα Μισέλ Νεγκροπόντε και της Μάγκι, μιας σαγηνευτικής άστεγης γύρω στα σαράντα πέντε. Είναι, όμως, η συνάντησή τους τυχαία; Η Μάγκι τού λέει ότι τον περίμενε εδώ και μέρες, καθώς και ότι είναι η γυναίκα του θεού Δία και κόρη του χολιγουντιανού ηθοποιού Ρόμπερτ Ράιαν...

Σάββατο, 12.00, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

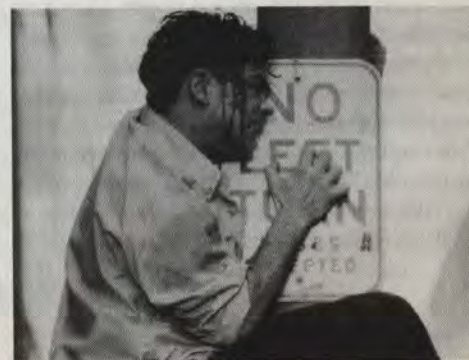

Love God (Ο θεός του Έρωτα)

του Frank Grow (Η.Π.Α., 1997)

Ο Λαρού επιμένει ότι είναι φυσιολογικός. Έχοντας βγει από ένα υπερπλήρες ψυχιατρείο, κυκλοφορεί στους δρόμους της πόλης κατατρεγμένος από προϊστορικά τέρατα, τρελούς ψυχιάτρους, ανισόρροπους γνωστούς, και υποφέροντας από κρίσεις μανιώδους διαβήσματος. Η ψυχική του υγεία αρχίζει να κλονίζεται, ενώ αυξάνεται η εμμονή του για τη μουγκή κοπέλα της διπλανής πόρτας.

Κυριακή, 12.00, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Πρόσωπα και Τάσεις

μιλάει ο Δημήτρης Εϊπίδης

Τίσας κέντρισε στους σκηνοθέτες του αφιερώματος 3X3 και επιλέξατε τους Γκάτλιφ, Μόρις και Φρήντρικσον.

Και οι τρεις είναι σημαντικοί ανεξάρτητοι κινηματογραφιστές. Παραδόξως δεν έχουν παιχτεί ποτέ στην Ελλάδα. Είναι αδικαιολόγητη η απουσία του Έρολ Μόρις από τον ελληνικό χώρο, τό ίδιο αφορά και τον Λιάνγκ και τον Σκοκούροφ. Ο τελευταίος εργάζεται για 20 χρόνια τουλάχιστον, έχει ένα τεράστιο έργο στο ενεργητικό του και σαν ντοκουμενταρίστας και σαν σκηνοθέτης του αφηγηματικού κινηματογράφου. Νομίζω πως είναι σοβαρές παραλήψεις για ένα κινηματογραφόφιλο κοινό να αγνοεί αυτούς τους δημιουργούς. Ο Γκάτλιφ αν και έχει ένα μικρότερο έργο στο ενεργητικό του, απ' όσο γνωρίζω είναι ο πρώτος και ο μόνος τσιγγάνος σκηνοθέτης. Είναι πάρα πολύ συνδεδεμένος με τις παραδόσεις και τις ιδιοιότητες της εθνικότητάς του.

Είναι κατά τη γνώμη σας ο Αλεξάντρ Σκοκούροφ ο διδάσκαλος του Ταρκόφσκι;

Ο Σκοκούροφ θεωρείται η φυσική εξέλιξη του Ταρκόφσκι. Η εξήγηση είναι πως οι πρώτες ταινίες του, απαγορευμένες στην τότε Σοβιετική Ένωση, βρήκαν υποστηρικτή τον Ταρκόφσκι ο οποίος πολέμησε για το δικαίωμα του Σκοκούροφ να δημιουργεί αυτόν τον κινηματογράφο. Υπάρχει σχέση αισθητική, στη φόρμα των ταινιών, στη γραφή και στην ιδιαιτερότητα της έκφρασης. Ο Σκοκούροφ δημιουργεί τον ποιητικό κινηματογράφο, όπως και ο Ταρκόφσκι, αναφέρεται στην ανθρώπινη εμπειρία, ακουμπάει σε στοιχεία πολιτισμικά, στις ιδιαιτερότητες της ρώσικης κουλτούρας και παράδοσης. Νομίζω πως ξεπερνάει τις δυνατότητες της περιγραφής. Αναμφισβήτητο είναι ένας από τους σημαντικότερους δημιουργούς στον ευρωπαϊκό χώρο σήμερα.

Ποιά η γνώμη σας για τον ταϊβανέζο Λιάνγκ;

Νομίζω πως ανήκει στην μερίδα των ασιατών σκηνοθετών που θα διεκδικήσουν ένα πολύ μεγάλο χώρο στην αγορά του κινηματογράφου. Ήδη η Ασία αποκτά όλο και μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Ο Λιάνγκ ξεχωρίζει ανάμεσα τους. Θεωρώ από τα γεγονότα της φετινής χρονιάς ότι θα είναι και ο ίδιος εδώ και θα παρουσιαστεί σχεδόν όλο του το έργο.

Πώς εξηγείτε την άνθιση του ασιατικού κινηματογράφου; Η Κίνα έχει αποκτήσει μια πολύ έντονη δράση, όπως και το Χόγκ Κόνγκ με κυρίως εμπορικό κινηματογράφο, όπως και η Ταϊβάν. Ώρα δειλά-δειλά εμφανίζεται και η Σιγκαπούρη, υπάρχουν ταινίες από την Ταϊλάνδη, την Ινδονησία. Δεν μπορώ να το εξηγήσω. Νομίζω πως ο κινηματογράφος αυτός εκφράζει μια πολιτιστική ανάγκη, γίνεται το μέσο έκφρασης ή διοχέτευσης πληροφοριών. Εκφράζει την ανάγκη να παρουσιαστούν οι ιδιαιτερότητες της κουλτούρας και της εθνικής ταυτότητας όλων των λαών. Το ίδιο είχε συμβεί μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, υπήρχε άνθιση του κινηματογράφου στην Αρμενία, στο Καζακστάν. Ίσως να είναι πολιτικός ο λόγος.

Πιστεύετε πως ένας κινηματογραφιστής μπορεί να δείξει αξιόλογο έργο και σε άλλες μορφές τέχνης, όπως συνέβη σε παλιότερες παρουσιάσεις των Νέων Οριζόντων (Γκρήνεγουέ, Παρατζάνοφ, Αϊζενστάιν) και φέτος με την έκθεση φωτογραφίας του Αμπάς Κιαροστάμι;

Υπάρχει μια σχέση εικαστικών και κινούμενων εικόνων. Ένας αριθμός κινηματογραφιστών έχει ασχοληθεί και με άλλους τρόπους έκφρασης. Άλλοι είναι συγγραφείς, άλλοι ζωγράφοι. Μ' ενδιαφέρει η εικαστική πλευρά του κινηματογράφου. Ο τρόπος που συνθέτε, που δημιουργεί δράμα μέσα από το χρώμα, το φως και την κίνηση. Υπάρχει συσχετισμός μεταξύ ενός ζωγραφικού πίνακα και μιας κινηματογραφικής εικόνας. Μ' αρέσει αυτό το στοιχείο και μ' αρέσει να το υπογραμμίζω. Μη μου πείτε ότι δεν πρόσθεσε κάτι στην κατανόηση του έργου του Γκρήνεγουέ το ότι είδαμε τους πίνακές που σχετίζονται με την σύλληψη του έργου του; Μέσα σε αυτό το πνεύμα συνεχίζουμε και φέτος με την έκθεση των φωτογραφιών του Αμπάς Κιαροστάμι, κι ελπίζω να το κάνω και του χρόνου.

K.X.

Νέοι Ορίζοντες

Τα διλήμματα της εφηβίας, η καταγωγή των τσιγγάνων, η μη αποδοχή της ομοφυλοφιλικής ταυτότητας, η διπλή προσωπικότητα, ο αποχωρισμός του παρελθόντος και η ζωή μιας τραβεστί αποσχολούν τις επιλογές των Νέων Οριζόντων

Πυροτεχνήματα, 103', Τ. Κίτανο, Παλλάς 15.00

Στα *Πυροτεχνήματα* ο ιάπωνας Τακέσι Κίτανο δείχνει ανήλικους στο σημείο που παραιτούνται από την εφηβία κι επιχειρούν το τελευταίο πυροτεχνήμα πριν από την τελειωτική απομάκρυνση. Μέσα από τις περιπέτειές τους κάνει έντονη κριτική στην Ιαπωνική κοινωνία. Η σπινθηροβόλα αυτή ταινία είναι άλλοτε λυρική και αφηρημένη, άλλοτε ελεγειακή και βίαιη, άλλοτε στοχαστική, με μια εντυπωσιακή απλότητα.

Latcho Drom, 100', T. Gatlif, Ναυαρίνο, 19.00

Γεννημένος στο Αλγέρι το 1948 ο Tony Gatlif μοναδικός τσιγγάνος σκηνοθέτης εμπνέεται κυρίως από την καταγωγή του. Το ντοκιμαντέρ *Latcho Drom* κάνει μια περιήγηση στις ρίζες των τσιγγάνων μέσα από την μουσική τους. Μια κοντινή απελευθερωμένη μητιά στο ανεξήγητο της μοίρας των τσιγγάνων με έντονα χρώματα και ρυθμό. Χαρακτηρίστηκε σαν η πιό αυθεντική ταινία της χρονιάς 1993.

Δεύτερος κύκλος, 92', A.Sokurov, Παλλάς, 17.00

Το κινηματογραφικό ύφος του ρώσου Αλεξάντρ Σκοκούροφ σχετίζεται με του Ταρκόφσκι ή του Αγγελόπουλου. Ο ρώσος δημιουργός έχει στο ενεργητικό του πάνω από 20 ταινίες μεγάλου μήκους αφηγηματικές ή ντοκιμαντέρ. Ο *Δεύτερος Κύκλος* αφηγηματική ταινία ορίζει αποκαλυπτικά το τέλος μιας εποχής και ταυτόχρονα θέτει ερωτήματα σε σχέση με το έθνος και την ιστορία της Ρωσίας. Πώς μπορεί ο άνθρωπος να ξεγράψει το παρελθόν του; Ο Σκοκούροφ χρησιμοποιεί ασυνήθιστα τεχνικά μέσα στην καταγραφή της εικόνας όπως το θόλωμα του φακού.

Το ποτάμι, 116' Chai-Ming Liang, Ναυαρίνο, 21.00
Το *Ποτάμι* είναι η τρίτη μεγάλου μήκους αφηγηματική ταινία του ταϊβανέζου Τσάι-Μινγκ Λιάνγκ. Βραβεύτηκε με το Χρυσό Άρκτο στο Φεστιβάλ του Βερολίνου. Στο *Ποτάμι* ο Λιάνγκ διακρίνεται για την αίσθηση του καδραρίσματος, της διάρκειας και την προσή στη λεπτομέρεια. Είναι αδύνατη η αποδοχή της ταυτότητας του ομοφιλού από την κοινωνία της Ταϊπέι. Το γεγονός δείχνεται με τη σκιογράφιση της σχέσης μεταξύ πατέρα και γιού.

Σφηνάκια ευτυχίας, 85', T.Vergon, Παλλάς, 23.00

Τα *Σφηνάκια ευτυχίας* είναι μια μαύρη κωμωδία για τη χαμένη ταυτότητα, που τελικά βρίσκεται. Η Φράνσις (B. Dickenson) παντρεμένη με δουλειά οκτώωρου χωρίζεται και αποφασίζει ν' αλλάξει τη ζωή της. Ξεκινείται στα μπάρ και γνωρίζει πληθώρα ανδρών με τα καλά και τα κακά τους. Η συχνή χρήση του βίντεο και οι αυτοσχεδιασμοί φανερώνουν το ξεθωριασμένο τόνο της ζωής στην πόλη. Ο αμερικανός Vergon γεννημένος το 1966 έχει κάνει μια ακόμη ταινία μεγάλου μήκους.

Mirror Mirror, 86', B. Walsh, Ναυαρίνο, 23.00

Το *Mirror Mirror* ταινία ντοκιμαντέρ περιγράφει τη ζωή μιας τραβεστί της Consuela, που αν και φορέας του AIDS μάχεται με τη ζωή. Τα σχόλια της είναι ντοκουμέντα για μια χαμένη σκηνή της Νέας Υόρκης της δεκαετίας του '90. Η Consuela πέθανε το 1996 μετά τα γυρίσματα της ταινίας. Ο σκηνοθέτης B. Walsh γεννημένος το 1959 έχει γυρίσει βίντεο κλίνες. Το *Mirror, Mirror* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

X.K.

Zhang Yuan

Ο ανεξάρτητος κινέζος σκηνοθέτης Zhang Yuan είναι από τα τελευταία θύματα της κινέζικης λογοκρισίας. Όταν επέστρεψε στην Κίνα μετά από πολύχρονη παραμονή στην Νέα Υόρκη τον συνέλαβαν. Το διαβατήριό του καταστράφηκε στα σύνορα, πιθανότατα για να μην μπορέσει να παρεβρεθεί στην προβολή της ταινίας του στις Κάννες. Παρά τις προσπάθειες της Κίνας η ταινία προβλήθηκε τελικά στο φεστιβάλ των Καννών.

Ο Yuan θεωρείται ο αντικαταστάτης του Yimou. Προκαλεί όπως παλιότερα ο Yimou στις εταιρίες διανομής τους περισσότερους πονοκέφαλους. Σπούδασε κινηματογράφο στην ακαδημία του Πεκίνου και είναι πετυχημένος ως σκηνοθέτης αλλά και ως παραγωγός. Σκηνοθετεί και παράγει βίντεοκλινες για το MTV. Το *Ανατολικό Παλάτι, Δυτικό Παλάτι* είναι η πέμπτη του ταινία μεγάλου μήκους.

Πρόσφατα ένας κινέζος αξιωματούχος επιβεβαίωσε μια ομάδα συναδέλφων αμερικανών επισκεπτών πως στην Κίνα δεν υπάρχουν κλέφτες, πόρνες και ομοφυλόφιλοι. Η ταινία *Ανατολικό Παλάτι, Δυτικό Παλάτι* περιγράφει την ιστορία μιας ολονύκτιας ανάκρισης ενός νεαρού ομοφιλόφιλου από ένα αμφιλεγόμενο αστυνομικό. Η δήλωση του κινέζου αξιωματούχου δείχνει ασαφής. Σε κάποια πόλη της Κίνας το πάρκο είναι το κέντρο συνάντησης των ομοφυλόφιλων. Οι τελευταίοι είναι παράνομοι.

Η κάμερα κινείται αργά, σε απόσταση και συχνά περιεργάζεται το φυσικό περιβάλλον. Οι δύο πρωταγωνιστές ερμηνεύουν τους ρόλους τους προσδίδοντάς τους ψυχολογικό και συναισθηματικό βάθος. Τα χρώματα είναι μουντά. Η ατμόσφαιρα είναι γκριζα, η μεσοκίνητη. Η περιγραφή της ανάκρισης γίνεται με επιστροφές στο παρελθόν του Α Λαν (Si Han) και σκηνές από βίαιες εμπειρίες. Αναζητείται μια εξήγηση της ομοφυλοφιλικής συμπεριφοράς. Μέσα από αυτή αναπτύσσεται και γενικεύεται το ταμπού της ομοφυλοφιλίας προς όλες τις μειονότητες μιας κοινωνίας δομημένης στην αδικία.

X.K.

Ανατολικό Παλάτι, Δυτικό Παλάτι, 90', Παλλάς 19.00.

Ομοφυλοφιλικές σχέσεις στο περιθώριο της ταινίας *Ανατολικό Παλάτι, Δυτικό Παλάτι*

Η ΕΡΤ αληθάνζει!

ΕΡΤ

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

παράταζν

Σχολή Κινηματογράφου
και Τηλεόρασης

ΝΕΜΕΑΣ 14, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 326966, 327136

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη **συνέχεια...**
επί
της οθόνης!

Αυτή δεν είναι η κάρτα του θείου
από την Αμερική.
Είναι η πραγματικότητα του City Diner.

Κάθε μέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα από 1 το μεσημέρι έως 3 τα ξημερώματα

City Diner
GOOD FOOD & DRINK

ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 6 • Reservations 555.635

Ψιχουλογήστε το

και θα καταλάβετε αμέσως πως δεν είναι απλά ένα σάντουιτς

Αλήθεια πως θα σας
φαινόταν αν ένας αρχιμά-
γειρας, ένας σεφ, ετοίμαζε κάθε
μέρα σάντουιτς για σας;

Στο Fournelo κάνουμε αυτό ακριβώς.

Το Fournelo είναι το πρώτο "σαντουιτσάδικο"
με κουζίνα και σεφ. Με το δικό μας ζεστό, φρέσκο,
φουρνισμένο ψωμί, τις σως, τα διαλεγμένα υλικά και τους
ιδανικούς συνδυασμούς γεύσεων, δημιουργούμε κάτι που
στην εμφάνιση μοιάζει με σάντουιτς.

Μόλις το δοκιμάσετε, θα καταλάβετε τη διαφορά από τα
"σάντουιτς" που συνηθίσατε να τρώτε ως σήμερα και θα το
παραδεχθείτε κι εσείς "...ναι, θα μπορούσε να είναι και
σάντουιτς". Στην πραγματικότητα είναι γεύσεις και ποιότητα
ενός πολύ καλού εστιατορίου σε εμφάνιση σάντουιτς.

ΑΝΟΙΚΤΑ
(24)
ΩΡΕΣ

Meeting Point του
38^{ου} Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

fournelo
the easy restaurants

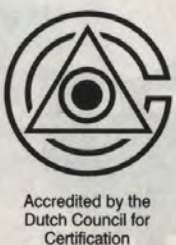
**θα μπορούσε
να είναι και sandwich**

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 27 & ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΓΩΝΙΑ • ΤΗΛ.: 223500, 223303

ΔΙΠΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Μετά το Διεθνές Βραβείο Ποιότητας, Silver Level I.Q.A. (International Quality Award), άλλη μία διάκριση έρχεται τώρα να επιβραβεύσει τις προσπάθειές μας για την παροχή συνεχώς καλύτερης ποιότητας. Η Bureau Veritas Quality International, αξιολογώντας τις διαδικασίες εμφιάλωσης της μεγάλης παραγωγικής μας μονάδας στο Λουτράκι, της απένειμε **ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ISO 9002**. Και οι δύο είναι διακρίσεις αντάξιες των υψηλών προδιαγραφών παραγωγής του **ΦΥΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΝΕΡΟΥ HBH ΛΟΥΤΡΑΚΙ**. Τέτοια βραβεία μας οδηγούν μόνο σε υψηλότερους στόχους και ανταποδίδουν επάξια την εμπιστοσύνη σας.

40 1957-1997
ΧΡΟΝΙΑ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΙΡΟΠΟΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ • ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ντύνοντας την 7η τέχνη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΧΟΡΗΓΟΣ

Fena
passion - fashion
FenaMEN

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 6, 551 34 ΦΟΙΝΙΚΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. (031) 471.093

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

**ΕΙΚΟΝΑ
ΕΙΗΧΟΣ**

Ζει μαζί σας

SABA

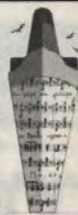

ράδιο παρατηρητής

93.1 FM STEREO

ράδιο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

92.8 FM STEREO

Nikon
F90X
Ευρωπαϊκή
Κάμερα της Χρονιάς
1995-1996

Παρουσιάζοντας αυτό το ξεχωριστό βραβείο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Βραβείων σχολίασε: "Η Nikon έχει φτάσει ένα νέο υψηλό επίπεδο απόδοσης ειδικά με την F90X. Για τον επαγγελματία και τον τραπεζιτή είναι μια κάμερα που θα ανταποκριθεί σε οποιεσδήποτε συνθήκες λήψης χάρη στο πρώτης ποιότητας σύστημα φωτομέτρησης, την ταχέως αυτόματη εστίαση και την εργονομική κατασκευή. Ο χειρισμός εξασφαλίζεται ακόμη περισσότερο με την προσθήκη του MB-10 Multi-Power Vertical Grip, ενός αεσοσφύρας που χρησιμοποιεί αλκαλικές και μπαταρίες λιθίου. Η F90X είναι μια SLR μηχανή που προσθέτει μια ακόμη επιτυχία στο μεγάλο όνομα της Nikon."

Δικαίωμα συμμετοχής

Nikon
F90X
SCHOOL

ΥΠΕΡ
ΕΓΓΥΗΣΗ
2 ΕΤΩΝ

EUROPEAN IMAGING AND SOUND ASSOCIATION

Nikon 90

Μεγαλύτερη ταχύτητα, μεγαλύτερη ακρίβεια

ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ

Δ. & Γ. ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ ΑΕ • Ζεφυρού 44, 175 64 Π. Φάληρο Τηλ.: 9410888 - Φακ: 9427058

ΦΩΤΟΤΕΧΝΙΚΗ®

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΓΧΡΩΜΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

κοντά στον
κινηματογράφο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Παπαναστασίου 148, Χαριλάου, Τηλ. 32 72 30, Fax: 32 72 31
Ωραιοκάστρου 6, Ηλιούπολη, Τηλ. 65 08 58
Μακρυγιάννη 37, Α.Ηλιούπολη, Τηλ. 66 99 93
Μ.Καραολή 2, Συκιές, Τηλ. 63 90 60

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ:

Φηρά, Τηλ. 0284/25.160

οι
Μεγάλες Στιγμές
του
Κινηματογράφου
στη
Μικρή Οθόνη
έχουν
Ένα Όνομα

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

SELECT YOUR NETWORK

Welcome
www.
magnet
.gr

ολοκληρωμένες

λύσεις

για το

internet

στη

Θεσσαλονίκη

Τώρα και στην Αθήνα
με τη συνεργασία της Techlink.
<http://www.techlink.gr>

ADAX®

ΕΓΝΑΤΙΑΣ 117, 546 23, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
τηλ/fax: 031 205501, 219287,
e-mail: info@magnet.gr, <http://www.magnet.gr>

Let's Heineken

*Απολαύστε και βραβεύστε τις
καλύτερες ταινίες!*

Η Heineken υποστηρίζει τον
κινηματογράφο... τη συναντάτε
στις καλύτερες αίθουσες... τη βλέπετε
να πρωταγωνιστεί στις μεγαλύτερες
κινηματογραφικές διοργανώσεις. Θα την
ξαναδείτε και φέτος να παρασύρεται
στη δίνη της κινηματογραφικής μαγείας
του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης.

Για άλλη μια χρονιά η Heineken,
βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ,
θα περιμένει τη δική σας γνώμη.

Από 21/11/97 έως 30/11/97 στους
κινηματογράφους "ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1",

"ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" και στα περίπτερα του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ζητήστε τα δελτία συμμετοχής
για τα Βραβεία Κοινού, απολαύστε και βραβεύστε τις καλύτερες ταινίες. Αποτελέσματα της βαθμολογίας θα δημοσιεύονται
καθημερινά για κάθε ταινία, στην εφημερίδα "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ". Η απονομή των βραβείων - στην καλύτερη ελληνική
και στην καλύτερη ξένη ταινία - θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ.

Η αυλαία του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανοίγει και σας περιμένει. Let's Heineken λοιπόν...

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

<http://www.heineken.nl>

Μπήτ Τακέσι : ο πολυτάλαντος Ιάπωνας σκηνοθέτης με *Πυροτεχνήματα* ξεχωρίζει στον παγκόσμιο κινηματογράφο. Αποτελεί φαινόμενο ,είναι ηθοποιός ρόλων μεγάλης εμβέλειας, στάρ της τηλεοπτικής δημοσιογραφίας, συγγραφέας και μουσικός.

Takeshi Kitano

ΟΠΩΣ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ ΕΤΣΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΟΤΗΤΑ

Ο Τακέσι Κιτάνο στην Ιαπωνία είναι γνωστός ως Μπήτ Τακέσι. Στην ταινία του Ναγκίσα Όσιμα, *Καλά Χριστούγεννα κύριε Λώρενς* είχε το ρόλο του λοχία. Η σκηνοθετική του δουλειά είναι σχετικά άγνωστη. Η ταινία του *Πυροτεχνήματα* αλλά και παλιότερες όπως το *Kids return*, παίχτηκε πέρσι από τους Νέους Ορίζοντες, αποδεικνύουν πως είναι ένας από τους σπουδαιότερους σκηνοθέτες εν ενεργεία παγκόσμια. Κύρια θέματά του είναι η παιδική ηλικία και η ανωριμότητα, ασχολείται με τη δυνατότητά κατάκτησης της ελευθερίας του ατόμου όταν αυτό βρίσκεται σε συνθήκες περιορισμού. Ο Κιτάνο προέρχεται από λαϊκή οικογένεια. Στην Ευρώπη τον συγκρίνουν με τον Κλιντ Ίστυουντ ή τον Μπάστερ Κίτον, ο ίδιος βλέπει τον εαυτό του κοντύτερα στον δεύτερο.

Όνειρά του είναι να απαγορευτεί από το φεστιβάλ Καννών ή να γίνει πρωθυπουργός της Ιαπωνίας και να καθίσει ολόγυμνος στο Κογκρέσο. "Το να πεθαίνει κάποιος είναι πιο απλό από το να ζεί στην Ιαπωνική κοινωνία. Δεν είμαι απογοητευμένος, απλά σκέ-

πτομαι πως είναι πιο απλό για κάποιον να αφενθεί στο θάνατο παρά να αντισταθεί και να πολεμήσει ενάντια στους κοινωνικούς κανόνες της χώρας μου." Δηλώνει πως δεν έχει συνειδητές επιρροές από άλλους σκηνοθέτες γι' αυτό αποφεύγει να βλέπει ταινίες για να μην επηρεαστεί χωρίς τη θέλησή του. Όταν παρουσιάζει ταινίες στη χώρα του λέει πως δεν είναι φτιαγμένες για πλίδιους κι εκείνοι που νοιώθουν τέτοιοι θα κάνουν καλύτερα να γυρίσουν σπίτι τους. Πιστεύει πως οι ταινίες του δεν είναι φτιαγμένες για το πλατύ κοινό. Σε ατύχημα με μοτοσυκλέτα τραυματίστηκε σοβαρά από τη δεξιά πλευρά του κεφαλιού του. Είναι η πλευρά που σχετίζεται με την καλλιτεχνική ευαισθησία του ανθρώπου. Μετά από ένα χρόνο ανάρρωσης και μέσα σε δύο χρόνια έφτιαξε τρεις μεγάλους μήκους ταινίες *Getting any*, *Kids return* και τα *Πυροτεχνήματα* που βραβεύτηκαν με το Χρυσό Λιοντάρι στο Φεστιβάλ της Βενετίας.

Χ.Κ.

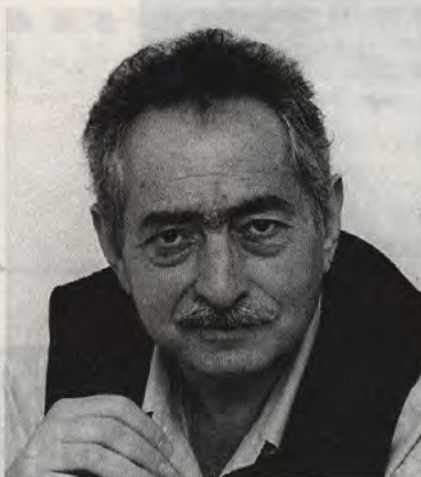
Hana bi, 103', Παλλάς, 15.00.

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Στις 10.30 το πρωί της Κυριακής 23 νοεμβρίου θα γίνουν προβολές ταινιών για παιδιά 6 - 15 ετών στον κινηματογράφο Αλέξανδρο, με γιορτή και χαρούμενες εκδηλώσεις.

"Το φεστιβάλ είναι μια εκδήλωση που αφορά όλους μας. Επιχορηγείται από όλους και νομίζω ότι απευθύνεται σε λιγότερους, έχει ένα χαρακτήρα λίγο διανοουμενίστικο, λίγο αποκομμένο από τον περίγυρο. Νομίζω πως υπάρχει ένα στοιχείο σοβαροφάνειας και ακαδημαϊσμού. Προσπαθώ να ξεφύγω από αυτά τα πλαίσια και τα σχηματισμένα όρια και να προσεγγίσω λίγο τα παιδιά. Θα ήθελα να τα ενσωματώσω ή να τα εντάξω στο φεστιβάλ και να τους φέρω σε επαφή με τον κινηματογράφο. Οι Νέοι Ορίζοντες είχαν από πάντα αυτή την άποψη. Η προσπάθεια που κάναμε είχε την επιτυχία να επιστρέψει στις αίθουσες ένα κοινό που τις είχε εγκαταλείψει. Μια γενιά που είχε αποκοπεί και αναφέρομαι στα παιδιά της εφη-

παιδιά δε θα μπορούσαν ν' αντέξουν δίνοντας προσοχή σε μια ταινία μεγάλου μήκους".

βικής ηλικίας 17-18 ετών. Αποδείχτηκε με αυτό το τρόπο πως ο κινηματογράφος, μπορεί να είναι πάντοτε δελκτικός. Φέτος για πρώτη φορά, μαζί με την επέτειο του πρώτου αιώνα κινηματογραφικών προβολών στη Θεσσαλονίκη, θέλω να κάνω αυτή τη δοκιμή με τα παιδιά. Σε άλλες χώρες υπάρχουν φεστιβάλ κινηματογράφου για παιδιά.

Οι ταινίες είναι μια επιλογή που έχει γίνει στον Καναδά: παραγωγές του καναδικού κέντρου κινηματογράφου και απευθύνεται σε παιδιά ηλικίας από 6-14 ετών. Είναι δύο διαφορετικά προγράμματα διάρκειας μίας ώρας που αποτελούνται από ταινίες μικρού μήκους σε κινούμενα σχέδια. Σκέφτομαι πως τα

Δημήτρης Ειινίδης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΣΑΒΒΑΤΟ / SATURDAY 22

ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II	ΒΑΚΟΥΡΑ	ΕΓΝΑΤΙΑ	ΠΑΛΛΑΣ	ΝΑΥΑΡΙΝΟ
16:30 International Competition Η ΚΑΤΩ ΒΟΛΤΑ I WENT DOWN 107' Paddy Breathnach Ireland / 1997 O.V. English	17:00 Special Screenings Celebration of the Greek Playwrights Society ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΨΕΥΤΗΣ ZITITE PSEFTIS 88' Yanis Dalianidis Greece / 1961 O.V. Greek 19:00 Special Screenings Βραβευμένες ταινίες 20ου Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας Awarded films 20th Drama Short Film Festival 130' 21:30 Special Screenings Homage to Ivan Paser ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ INTIMNI' OSVETLENI' 72' Czech Republic / 1965 O.V. Czech • English subtitles 23:00 Special Screenings ΟΡΕΣΤΗΣ ORESTIS 90' Vasilis Fotopoulos Greece / 1969 O.V. Greek	16:00 Tribute Papas ΝΕΚΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ NEKRI POLITIA 90' Frixos Iliadis Greece / 1951 O.V. Greek 17:45 Tribute Kanellopoulos ΟΥΡΑΝΟΣ OURANOS 80' Takis Kanellopoulos Greece / 1962 O.V. Greek • French subtitles 19:45 Balkan Survey (O. Kavur) ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΔΕΙΚΤΗ ΤΟΥ ΡΟΛΟΓΙΟΥ AKREBIN YOLCULUGU 119' Omer Kavur Turkey / 1997 O.V. Turkish • English subtitles 22:00 Tribute Papas Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ ΣΤΟ ΕΜΠΟΛΙ CRISTO SI E FERMATO A EBOLI 155' Francesco Rosi Italy / 1979 O.V. Italian	17:00 Balkan Survey (War) Ο ΤΕΛΕΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ SAVSEKRI KRUG 108' Ademir Kenovic Bosnia, France / 1997 O.V. Bosnian 19:00 Tribute Ripstein ΛΕΚΟΥΜΠΕΡΙ, ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ Lecumberrri: El Palacio Negro 105' Arturo Ripstein Mexico / 1976 O.V. Spanish 21:00 Balkan Survey Ο ΜΙΚΡΟΣ ΦΕΛΙΞ FELIX 87' Bozo Sprajc Slovenia / 1996 O.V. Slovenian • English subtitles 23:00 Tribute Ripstein ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΝΟΤΗΤΑΣ EL CASTILLO DE LA PUREZA 110' Arturo Ripstein Mexico / 1972 O.V. Spanish	16:30 Tribute Chabrol Η ΑΠΙΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ LA FEMME INFIDELE 95' Claude Chabrol France / 1968 O.V. French 18:30 Tribute Chabrol Η ΤΕΛΕΤΗ LA CEREMONIE 111' Claude Chabrol France / 1995 O.V. French 21:10 Special Screenings ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΦΩΛΙΑ ΚΑΤΑΣΚΟΠΙΩΝ MADEMOISELLE DOCTEUR 95' Zhang Yuan China, France / 1996 O.V. Chinese • English subtitles 23:00 Avant-Premieres ΒΡΩΜΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ NIGHT FALLS ON MANHATTAN 113' Sidney Lumet USA / 1997 O.V. English	15:00 N.H. Main Programme ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ HANA-BI 103' Takeshi Kitano Japan / 1997 O.V. Japanese • English subtitles 17:00 N.H. Spotlight A. Sokurov ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΥΚΛΟΣ KRUG VTOROJ 92' Alexandr Sokurov Russia / 1990 O.V. Russian 19:00 N.H. Main Programme ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΠΑΛΑΤΙ, ΔΥΤΙΚΟ ΠΑΛΑΤΙ DONG GONG XI GONG 90' Zhang Yuan China, France / 1996 O.V. Chinese • English subtitles 21:00 N.H. American Independents ΕΞΟΦΕΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ BOOGIE NIGHTS 147' Thomas Paul Anderson USA / 1996 O.V. English 23:00 N.H. American Independents ΣΦΗΝΑΚΙΑ ΕΥΤΥΧΙΑΣ LITTLE SHOTS OF HAPPINESS 85' Todd Verow USA / 1997 O.V. English	15:00 N.H. American Independents ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ: Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΙΟΜΠΙ ΦΛΑΝΑΓΚΑΝ SICK: THE LIFE AND DEATH OF BOB FLANAGAN 90' Dick Kirby USA / 1996 O.V. English 17:00 N.H. Main Programme ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ BANDITS 107' Katja Von Garnier Germany / 1997 O.V. German • English subtitles N.H. 3x3 Gattil LATCHO DROM (Bonne Route) 100' Tony Gatlif France / 1992-93 O.V. French 21:00 N.H. Spotlight Tsai Ming Liang ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ HE LIU 116' Tsai Ming Liang Taiwan / 1997 O.V. Mandarin/Chinese • English subtitles 23:00 N.H. American Independents ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ MIRROR, MIRROR 86' Baillie Walsh USA, France / 1996 O.V. English

Επτά επισκέπτες σχολιάζουν

Michele Levieux, Παντελής Καρακάσης και Jacques Doillon, Περιφερειακές 1996

ι απόψεις και τα σχόλια όσων ταξίδεψαν στις πόλεις πέρι, είναι η καταλληλότερη περιγραφή από όποια δική μας για τις περιφερειακές.

Ο γνωστός Ιταλός κριτικός Umberto Rossi έγραψε στην εφημερίδα L'Unità (Ρώμη, 17.11.196): "Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, έτος 37. Εδώ και τρία χρόνια σ' αυτό το μέρος η ελληνική διοργάνωση έχει προσδώσει μια διεθνή διάσταση. Καταγράφουμε πολλά ενδιαφέροντα δεδομένα. Το πρώτο προέρχεται από την διεύρυνση του προγράμματος στα πλαίσια της αποκέντρωσης του φεστιβάλ. Χάρη στην επιχορήγηση που τέθηκε στην διάθεση του φεστιβάλ από το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, έγινε δυνατόν να αυξηθεί ο αριθμός των πόλεων στις οποίες διεξήχθη ένα τμήμα του φεστιβάλ. Δύο κέντρα στα σύνορα της Αλβανίας και άλλα δύο σε εκείνα της Τουρκίας. Αφορά πόλεις με 10.000 έως 50.00 κατοίκους, στις οποίες εδώ και μια δεκαετία δεν υπήρχε καμία δραστηριότητα κινηματογραφική. Η αποκέντρωση αυτή του φεστιβάλ είχε ως αποτέλεσμα περί τις δέκα χιλιάδες εισόδους θεατών επιπλέον. Τα σχέδια των εκδηλώσεων αυτών περιλαμβάνουν πέραν της περιόδου του φεστιβάλ την αύξηση των κινηματογραφικών αιθουσών, διευθυνομένες από τις κινηματογραφικές λέσχες με λειτουργία καθ' όλο το χρόνο. Ήταν μια περίεργη νύχτα σ' ένα από αυτά τα κέντρα των εκδηλώσεων. Η Φλώρινα, στην οποία ο μητροπολίτης έγινε διάσημος γιατί αφόρισε τον Θ. Αγγελόπουλο, όταν γύρισε στην πόλη μερικές σκηνές από το "Μετέωρο βήμα του πελαργού" "Ο σκηνοθέτης εκδικείται αναφέροντας το επεισόδιο στην επόμενη ταινία του "Το τελευταίο βλέμμα του Οδυσσέα".

Η Γαλλίδα κριτικός Michele Levieux στην εφημερίδα L'Humanité (Παρίσι, 5.12.96) γράφει: "Το φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα σπάνια, φεστιβάλ, που αναγγέλλουν στο πρόγραμμά τους και κατάλογο εστιατορίων και καφέ, που οπωδήποτε πρέπει να συχνάζει κανείς, όσο αυτό διαρκεί. Είμαστε στα Βαλκάνια, στη Βόρεια Ελλάδα, πολύ κοντά στην Τουρκία, αλλά σε ορθόδοξο έδαφος. Εδώ ο "ελληνικός πολιτισμός" είναι ο πολιτισμός του "πολιτικού λόγου". Όπως το φεστιβάλ που πηγαίνει περίπατο στις τέσσερις γωνίες της Μακεδονίας, και της Θράκης, στην Καστοριά, στην Φλώρινα, το Κιλκίς και την Αλεξανδρούπολη, τέσσερις πρωτεύουσες απομακρυσμένων νομών, από τα αλβανικά σύνορα μέχρι αυτά με την Τουρκία, έτσι ξαφνικά θέλω να "πάρω τον αέρα μου". Σύμφωνα με τις οδηγίες του Παντελή Καρακάση, ο οποίος επιβλέπει την καλή διεξαγωγή του εγχειρήματος, αναχωρώ με τον σκηνοθέτη Αλεξάντερ Πέιν και την ταινία του "Η πολιτής Ρουθ", για

να παρουσιάσω την ταινία "Πονέτ" του συμπατριώτη μου Ντουαγιόν στην Φλώρινα, πολύ κοντά σε μια υπέροχη λίμνη, με την ιδιαιτερότητα να έχει τρεις εθνικότητες αλβανική, "μακεδονική-πρώην γιουγκοσλαβική", και μακεδονική ελληνική. Πιστεύω ότι σ' αυτό το θαυμάσιο και γήινο μέρος που αγαπά να γυρίζει τις ταινίες του ο θόδωρος Αγγελόπουλος, στα βάθη της Μακεδονίας, όπου ο μητροπολίτης δεν αγαπά το σινεμά, αλλά εκατοντάδες παθιασμένων θεατών το λατρεύουν, μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα από ότι σε όλα τα καφέ της Θεσσαλονίκης, αυτό που είπε ο Πιερ Βιντάλ-Νακέ ότι "ένα από τα χαρακτηριστικά στοιχεία του ελληνικού πολιτισμού, είναι τα ζεύγη αντιθέτων". Και το οποίο για πολύ καιρό ακόμα στο καφέ De Facto θα προκαλεί το ερώτημα, κατά προτίμηση με τραγικό τρόπο, αν το φεστιβάλ πρέπει να παρμείνει διεθνές ή να ξαναγίνει απλώς εθνικό.

Ο Γάλλος σκηνοθέτης Jacques Doillon ο οποίος δεν μπόρεσε να παραβρεθεί στην Φλώρινα για την προβολή της ταινίας του μας δήλωσε: "Είμαι υπέρ των μικρών φεστιβάλ. Μακριά από επισημότητες, κοντά σε απλούς θεατές, που φάνε να δουν έργα με ποιότητα. Το πρόγραμμά μου στη Θεσσαλονίκη δεν μου άφησε λίγο χρόνο ν' απομακρυνθώ. Θάθελα όμως πάρα πολύ να ταξιδέψω στη Φλώρινα, από όσα μου είπε η Μισέλ. Αν ξανάρθω θα το κάνω".

Ο Τούρκος κριτικός κινηματογράφου Atilla Dorsay, της οργανωτικής επιτροπής του διεθνούς φεστιβάλ Κωνσταντινούπολης, ενθουσιασμένος με την ιδέα των περιφερειακών εκδηλώσεων ομολογούσε: "Θεωρώ σωστή και αναγκαία μια τέτοιου είδους προέκταση του φεστιβάλ σας. Έχουμε συνηθίσει να διοργανώνουμε ένα φεστιβάλ σε μια μεγάλη πόλη, που έτσι κι αλλιώς διαθέτει πολιτιστική ταυτότητα και προσφέρει στο κοινό της πολλά. Η επαρχία, όπως και στη χώρα μου, έχει ξεχαστεί αν και διψά για κινηματογράφο. Δε νομίζω πως κάποιο άλλο φεστιβάλ στην Ευρώπη, κάνει κάτι παρόμοιο. Έτσι πρωτοπορικά ανοίξατε ένα ξεχωριστό δρόμο που εύχομαι να βρει μιμητές και αλλού".

Ο Dave Bowman στα Athens News (8.11.96) γράφει: "Και αν είσαι ντόπιος με κυριολεκτικά καμία δυνατότητα να βρεθείς κοντά στο ξετρελαμένο πλήθος του φεστιβάλ, δεν χρειάζεται ν' ανησυχείς μήπως χάσεις κάτι καθώς η περσινή δοκιμασμένη και επιτυχημένη εμπειρία της αποκέντρωσης, της πολιτιστικής επέκτασης συνεχίζεται, μεταφέροντας μια επιλογή του συνολικού προγράμματος του φεστιβάλ στις γειτονικές πόλεις του βορρά. Αλεξανδρούπολη, Φλώρινα, Καστοριά και Κιλκίς. Μα δεν κουράζονται ποτέ οι διοργανωτές".

Παντελής Καρακάσης

ο Ουρανός... Τάκης Κανελλόπουλος

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ

Δημήτρης Μαυρίκος
Αίγυπτος. Σπούδασε Φιλολογία και Θεατρολογία στο Παρίσι, και Σκηνοθεσία Κινηματογράφου στη Ρώμη. Έχει σκηνοθετήσει για το θέατρο, σε μεταφράσεις του (Έξι πρόσωπα ζητούν συγγραφέα, Ο γυάλινος κόσμος κ.ά.) Σημαντικότερες ταινίες του: *Polemata* (1975), *Τα γεφύρια του Ιονίου* (1982-85), *Aenigma est* (1990).

Αθανάσιος Αθανασίου
Αθήνα. Από το 1964 ως το 1972 εργάστηκε ως τεχνικός σε κινηματογραφικές παραγωγές. Το 1972 ίδρυσε την εταιρεία παραγωγής STV A.E. Σημαντικότερες παραγωγές: *Οι Άθλιοι των Αθηνών*, *Τα Λαυρεωτικά*, *Ζήτω το ελληνικό τραγούδι*. Είναι αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Παραγωγών.

Παναγιώτης Καλαντζόπουλος
Αθήνα, 1957. Σπούδασε μουσική στο Λονδίνο και το Παρίσι. Συνεργάστηκε με τον Μάνο Χατζιδάκι και τον Διονύση Σαββόπουλο. Γράφει μουσική για τον κινηματογράφο, την τηλεόραση και το θέατρο. Τον Οκτώβριο του 1997 κυκλοφόρησε το CD του *Για τη συνήθεια του Έρωτα*, 11 τραγούδια με την Έλλη Πασπαλά.

Γιώργος Σκαμπαρδώνης
Θεσσαλονίκη, 1953. Σπούδασε Γαλλική Φιλολογία στο Α.Π.Θ. Έχει γράψει πολλά διηγήματα και μυθιστορήματα. Δηλώνει τα περιοδικά «Θ-97» και «Τάμαριξ». Έχει γράψει σενάρια για τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ και το σενάριο της ταινίας *Όλα είναι δρόμος* του Παντελή Βούλγαρη, σε συνεργασία με το σκηνοθέτη.

Δημήτρης Γιατζουζάκης
Αθήνα, 1961. Σπούδασε Κινηματογράφο στην Ιταλία. Το 1991 γύρισε την πρώτη του ταινία *Φανουράκια* (Βραβείο Πρωτοεμφα-

νιζόμενου Σκηνοθέτη, Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, και Βραβείο Καλύτερης Ταινίας, Bergamo Film Meeting), και το 1997 το *Μη μου άππου* (Βραβείο Καλύτερης Ταινίας, Bergamo Film Meeting).

Θωμάς Λιναράς
Θεσσαλονίκη, 1955. Σπούδασε Κοινωνιολογία στο Τρέντο της Ιταλίας. Μέλος της συντακτικής ομάδας του κινηματογραφικού περιοδικού «Οθόνη». Τακτικός συνεργάτης των περιοδικών «Το Δέντρο» και «Εντευκτήριο».

Δημήτρης Ναζίρης
Θεσσαλονίκη, 1950. Σπούδασε Νομικά και Θέατρο στη Θεσσαλονίκη. Ηθοποιός στο Κ.Θ.Β.Ε. (1973-76), στο Θεατρικό Εργαστήρι Θεσσαλονίκης (1980-89), κι από το 1991 στην Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης», όπου εργάζεται και ως εκπαιδευτής. Το 1997, έπαιξε στη μικρού μήκους ταινία του Α. Πολυμερόπουλου *Γραφείο Συμβούλων*.

Νίκος Σμαραγδής
Ηράκλειο, 1951. Σπούδασε Διεύθυνση Φωτογραφίας στη Σχολή Σταυράκου. Μέχρι σήμερα, έχει συνεργαστεί σε 100 ντοκιμαντέρ, 11 σίριαλ, 40 ταινίες μικρού μήκους και 10 ταινίες μεγάλου μήκους. Βραβείο Καλύτερης Φωτογραφίας στο Φεστιβάλ της Βαλένθια, για την ταινία *Καβάφης*.

Νικόλαος Ταχιάς
Θεσσαλονίκη, 1962. Τοπογράφος Μηχανικός, Δημοτικός Σύμβουλος Θεσσαλονίκης από το 1987. Αντιδήμαρχος Πολιτισμού στη διετία 1995-96. Διατέλεσε Αντιπρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος των Δημοτικών Ραδιοφώνων και της Δημοτικής Τηλεόρασης, από το 1991 μέχρι και το 1994.

Για τον Τάκη Κανελλόπουλο κυκλοφορούσαν ανέκαθεν πολλές φήμες την τελευταία δεκαετία έως τις 21 Σεπτεμβρίου 1990. Θα μπορούσε να τον βρει κανείς, έλεγαν στην παραλία στον Τόττη. Έγραφε ποιήματα, σενάρια, σχεδίαζε τη νέα του ταινία, που ποτέ δεν του δόθηκε η δυνατότητα να την πραγματοποιήσει.

Ο φίλος μου Απόστολος Κρυωνάς μου μιλά συχνά για τον Κανελλόπουλο. Δίπλα του είχε ξεκινήσει ο ίδιος τα ντοκιμαντέρ του, δουλεύοντας στον *Μακεδονικό γάμο*. Και στη σκέψη μου υπήρχε η επιθυμία να τον γνωρίσω, ίσως στην Νίκης. Δε συνέβη ποτέ...

Διαβάζοντας σποραδικά κριτικές και κείμενα για τις ταινίες του Κανελλόπουλου σταμάτησα σ' ένα κομμάτι του Βασίλη Ραφαηλίδη στην εφημερίδα "Δημοκρατική Αλλαγή" στις 27 Σεπτεμβρίου 1996: "Σύμφωνα με τον αφορισμό του Παζολίνι υπάρχει μια κινηματογραφική ποίηση μπροστά και πίσω απ' τον φακό. Πίσω από τον φακό, δηλαδή στο "αποποιοποιημένο", σκεπτόμενο και προβληματιζόμενο πρόσωπο του σκηνοθέτη, μπορεί να τοποθετηθεί π.χ. ο Γκοντάρ. Μπροστά από το φακό, δηλαδή στην πρωτογενή ποίηση που ενυπάρχει δύναμη στο γύρω μας κόσμο, εντάσσεται π.χ. ως ένα σημείο ο Φελλίνι ή ο Παρατζάνωφ με τις *Σκιές λησμονημένων προγόνων*. Στην τελευταία αυτή κατηγορία ανήκει σαφέστατα και ο Τάκης Κανελλόπουλος, ο μοναδικός ίσως Έλληνας σκηνοθέτης του ο-

ποίου η πληθωρική ευαισθησία κατορθώνει να δημιουργήσει ένα "μαγικό" ποιητικό κλίμα. Είναι περίεργο που ο Κανελλόπουλος δε συνειδητοποιήσει ακόμα απόλυτα πως η θέση του σαν δημιουργού βρίσκεται σε αυτού του είδους τον ποιητικό κινηματογράφο. Αν κάποτε, όπως είμαστε βέβαιοι, το καταλάβει, θα μπορούσε να πάρει μια θέση στον διεθνή ποιητικό κινηματογράφο".

Νομίζω ότι ο Τάκης Κανελλόπουλος το κατάλαβε. Αν και αδιαφόρησε για όλα τα βραβεία, τις διακρίσεις που του απένειμαν σε διεθνή φεστιβάλ και στη Θεσσαλονίκη για τις ταινίες του. Προτιμούσε τις καταθέσεις των συναδέλφων του για αυτές. Όπως το 1963 που ο Φεντερίκο Φελλίνι βλέποντας τον *Ουρανό* ενθουσιάζεται και δηλώνει ότι αυτή η ταινία είναι εξαιρετική. Αργότερα ο *Ουρανός* θα αποκτήσει μια θέση ανάμεσα στις καλύτερες αντιπολεμικές ταινίες σε παγκόσμιο επίπεδο.

Τον ενδιέφερε συνεχώς, ως αληθινό δημιουργό, να πραγματοποιηθεί το όραμά του. Αυτό δεν μπορούσε παρά να αφορά τις έννοιες του πολέμου, της φτώχειας, της βίας, της καταπίεσης της ψυχής. Σε όλα αυτά στάθηκε ενάντιος. Άλλωστε αυτές οι έννοιες δεν απασχόλησαν κορυφαίους σκηνοθέτες του κινηματογράφου;

Ο Κανελλόπουλος όπως ο Φελλίνι, ο Βάιντα στις πρώτες ταινίες τους, διακρίνεται στις δημιουργίες του από λυρισμό για πάτριο χώρο, από σεμνότητα παιδική. "Οι αιώνιες αλήθειες, έλεγε ο ίδιος,

Ματιές στα Βαλκάνια

Τα ταραγμένα χρόνια: Η ιστορία ενός πολέμου

Αν ο εμφύλιος πόλεμος στην πρώην -πλέον- Γιουγκοσλαβία αποτελεί για πολλούς Δυτικούς παρατηρητές ένα ιστορικό παράδοξο, μια κατάσταση που προκαλεί την αμηχανία -μία χώρα της Ευρώπης μ' ένα σχετικά ικανοποιητικό επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης, οδηγείται σταδιακά στην διάλυση μέσα από τις ατραπούς του εθνικιστικού μίσους-, είναι η σημερινή πραγματικότητα και ο απολογισμός του πολέμου που δεν επιτρέπει ούτε την απορία, ούτε την αμηχανία: Εγκλήματα πολέμου, βιασμοί, μισαλλοδοξία, εθνικές εκκαθαρίσεις, πρόσφυγες, πλήρη διάλυση τους κοινωνικού ιστού στις εμπόλεμες πλευρές και κυρίως μία εκατομμύρια αθώων θυμάτων...

Σ' αυτό το σύγχρονο δράμα ο κινηματογράφος, αλλά και κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος δεν μπορεί να μείνει αδιάφορος. Στις εικόνες ενός πολέμου κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ούτε την προσοχή ούτε και το βλέμμα του...

Αποτελούν οι ταινίες του προγράμματος ΤΑ ΤΑΡΑΓΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ, μία πρώτη αντίδραση -και εν πολλοίς "εν θερμώ"- απέναντι σ' αυτήν την κατάσταση. Είναι οι ταινίες μια καταγραφή -σε σχεδόν ενεστώτα χρόνο- των γεγονότων του πολέμου. Δίνοντας παράλληλα την δυνατότητα για το άνοιγμα ενός διαλόγου, όπου η αφορμή θα μπορούσε να είναι οι εικόνες του πολέμου και της εμφύλιας σύρραξης.

Μακριά από τις εικόνες της τηλεόρασης και από τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων, όπου η ευκολία και εντυπωσιασμός καλύπτουν ως ένας άλλος πέπλος την "αλήθεια" και το "ανθρώπινο δράμα", οι εικόνες των ταινιών προσπαθούν χωρίς "υψηλές φιλοδοξίες" και ανάλογους στόχους,

να αφουγκραστούν τον ανθρώπινο πόνο που ένας πόλεμος προκαλεί. Ταινίες μυθοπλασίας (Ο Τέλειος κύκλος, Γιουγκοφιλή), ή ταινίες ντοκιμαντέρ (Καλώντας τα φαντάσματα, Η Χρονιά μετά το Ντέιτον, Εκτός εποχής), ταινίες για την τηλεόραση (Θάνατος της Γιουγκοσλαβίας) ή για τον κινηματογράφο, μικρού μήκους (Ιδού ο άνθρωπος) ή μεγάλου, σε σελλιζόιντ ή σε βίντεο (Τρελό Βελιγράδι): ανεξάρτητα από την μορφή, ή την κατάληξη της ταινίας, αυτό που έχει σημασία είναι η καταγραφή της ανθρώπινης κατάστασης στην κόλαση του πολέμου.

Μέσα από τις εικόνες των ταινιών, μέσα από τις εικόνες των ερείπων μιας χώρας, ξεπροβάλλει ένα ανθρώπινο πρόσωπο σε κατάσταση διωγμού, στο τέλος της χιλιετηρίδας στην Ευρώπη: Μία χώρα στη δίνη του εθνικιστικού μίσους, δύο γυναίκες θύματα βιασμού που ζητάνε δικαιοσύνη, ο αγώνας και οι προσπάθειες των κατοίκων μιας πόλης για να επιστρέψει στην ειρήνη, δύο μικρά παιδιά που περιπλανιούνται στο ερειπωμένο Σαράγιεβο, η επιστροφή από τον πόλεμο πίσω στην ασφάλεια (:) της οικογένειας, οι δυσκολίες της ειρήνης (:) .

Είναι οι άνθρωποι που υπάρχουν πίσω από τα ερείπια των γιουγκοσλαβικών πόλεων, είναι οι άνθρωποι που υπάρχουν πίσω από τις εικόνες των τηλεοπτικών δελτίων ειδήσεων, είναι οι άνθρωποι που υπάρχουν πίσω από τις γραμμές και τα γράμματα των συμφωνιών της ειρήνης. Αυτό το ανθρώπινο πρόσωπο προσπαθούν να παρουσιάσουν οι ταινίες του αφιερώματος ΤΑ ΤΑΡΑΓΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ. Ως μία απόπειρα εξιλέωσης των θυμάτων, ως μια απόπειρα κατανόησης των συμβάντων, ως μια απόπειρα για να καλυφθεί η αμηχανία και οι ενοχές μπροστά στο δράμα του πολέμου, για να αποκαλυφθεί η "αλήθεια", για να αποδοθεί "δικαιοσύνη", για να τιμωρηθούν οι ένοχοι, για να μην συμβεί ξανά...

Δημήτρης Μπάμπας

The year after

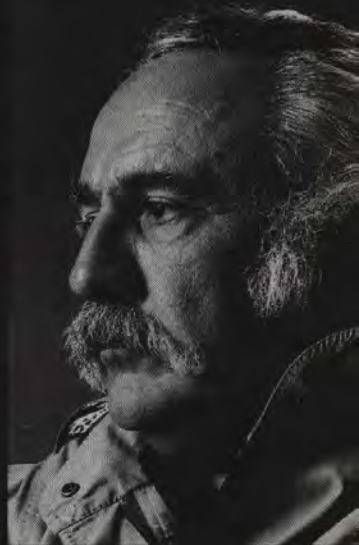
λος

«μέσα από τις εικόνες του βρίσκεται πάλι εδώ,
κάτω από τον ουρανό της Θεσσαλονίκης»

Παντελής Καρακάσης

ΕΙΚΟΝΕΣ «ΕΠΙ ΤΟΝ ΤΥΠΟ ΤΩΝ ΉΛΩΝ»

Δημήτρης Μπάμπας

Στην διάρκεια του φεστιβάλ παρουσιάζονται οι ταινίες του: Το ξύπνημα του αρουραίου, Όταν θάμει πια νεκρός, Το φτερούγιμα του νεκρού πουλιού, Ο λιποτάκτης

Film buffs won't want to spend even a minute away from the action at the 38th Thessaloniki Film Festival but that shouldn't mean missing out on all of the city's attractions. Squeeze in some sightseeing while walking between venues; the area contained by the six theatres used for festival screenings includes several Thessaloniki landmarks.

Aristotelous Square, 'home' of the Olympion where the national and international competitions will be held, was designed and built as part of the restoration works following the 1917 fire that razed swaths of the city. Just a couple of blocks away is the Yahudi Hamam, a 16th century baths that houses the central flower market. Also nearby are the bustling Modiano and Vlali markets; nip over between screenings to savour some thick coffee, sample some *meze* or eat some bracing *patsa* - the Greek hangover cure and a local specialty.

Aristotelous opens out onto Salonica bay. To reach the Palace cinema, where some of the New Horizons programme will be screened, set a course down Nikis avenue towards the White Tower. If in a contemplative mood, choose the seaside sidewalk for your stroll.

The Alexandros theatre, which shares the national and international competition with the Olympion, is around the corner from the Palace and diagonally across from the White Tower and the newly restored Macedonian Studies Society theatre.

To reach the Navarino, which will also host New Horizons section screenings, walk a few paces up the diagonal-running Pavlou Mela before turning right onto Dimitriou Gounari. Walk towards the Rotunda, a temple of Zeus built by Galerius in 300 AD. About midway up the pedestrians-only section of Gounari are the ruins of Galerian's palace - and the Navarino.

The Vakoura, where the Ripstein tribute and Balkan Survey are being screened, is on the quiet Ioannou Michail sidestreet, about a block shy of the Rotunda and Galerian's Arch.

The Chabrol tribute and various avant premieres will be screened at the Egnatia - the sixth and final stop on this 'festival tour' circuit. From the Vakoura, turn left down Paleon Patron Germanou and then bear right on Alexandrou Svolou and walk towards the apse of Ayia Sophia. The Egnatia is on the right. In your rush to return to the Olympion (down Iktinou, right on Tsimiski, left on Aristotelous) don't miss the glass-walled chapel and catacombs of St John the Baptist just below ground level at the corner of Iktinou and Mackenzie King streets.

Murphy's law. Paddy Breathnach arrives today for the screening of his second feature-length film, *I Went Down*, which opens the International Competition. The film stars Peter Caffrey, Peter McDonald, Brendan Gleeson and Tony Doyle in a tale about an ex-convict trying to go straight.

Female directions. The National Competition kicks off with two entries, both by women directors. In Myrto Paraschi's *I epanastasi tis siopis* (The Revolution of Silence) the stark desert landscape of the Middle East serves as the perfect backdrop for this journey to the roots of Christian asceticism. Kostoula Tomadaki's *Pes pos m'agapas* (Say You Love Me) also explores the themes of abstinence and indulgence, albeit through the emotional and sexual reawakening of a young widow.

Tattoo you. With ten different screenings today under the New Horizons section, the choice is tough. From the Asian cinema, two directors offer extremely different glimpses into two societies generally considered 'inscrutable' in the West. In *Hana-Bi* (Fireworks) Takeshi Kitano

applies his acerbic wit to the violent underworld of the Japanese mob, or *yakuza* while Zhang Yuan's *Dong Gong Xi Gong* (East Palace, West Palace) offers rare insight into Chinese society by exploring attitudes towards homosexuality. Sexuality and repression also runs through two other noteworthy screenings from the independent American cinema. In his second feature-length film, *Little Shots of Happiness*, Todd Verrow uses a gritty cinema verite-like style in his portrait of Frances, a demure office worker who creates a different, night-time identity to escape a boring job and stifling marriage. Floyd William Bradford, the transsexual main character of Baillie Walsh's *Mirror, Mirror* already has assumed a "new" persona - that of drag-queen Consuela Cosmetic. The focus here is on how he copes, especially after being diagnosed as having AIDS. Walsh's film is all the more poignant as Consuela died shortly after shooting was completed.

Innocence lost. Bozo Sprajc and Ademir Kenovic each use children to explore the effects of war on ordinary civilians in, respectively, *Felix* and *Savrzeni krug* (The Perfect Circle), today's Balkan Survey section screenings at the Vakoura. *Felix*, based on a screenplay by Sprajc and Dusan Jovanovic, revolves around an eleven-year-old boy who, on a school field trip, finds himself caught between opposing armies when war erupts in the former Yugoslavia. Kenovic, who also co-wrote the screenplay for *Savrzeni krug*, uses the relationship between two orphaned boys and a poet whose family has fled as a metaphor for Sarajevans attempts to adapt and rebuild their lives - just as these three find a new family in each other.

People watch. The International Competition Jury includes some of the film industry's most distinguished members. Among them Glasgow-born writer-director Bill Forsythe (*Gregory's Girl*, *Housekeeping*) who flies in today - and not a moment too soon as the competition's first screening is this afternoon.

Also expected to step off the plane today is Jonathan Nossiter whose 1996 film *Sunday* and earlier documentary-style portrait of 'the naked civil servant' Quentin Crisp, *Resident Alien*, are being screened out of competition at the festival. Nossiter, who spent part of his childhood in Greece, is said to be working on the script for his third feature-length film - a psychological thriller set in Greece.

Everyone's a critic. They say a good review can make or break a movie at the box office. Yet what the critics choose, quite often the public pans. Will the film that wins the Golden Alexander also win filmgoers' hearts? For the second straight year, the public will get to cast its ballot in the national and international competitions through the "People's Choice Awards" sponsored by Heineken. Cast yours at the Olympion and Alexandros.

What becomes a legend most? Actors, directors and (occasionally) screenwriters are credited with creating the magic we call 'cinema'. Set and costume designers have as an important role in breathing life into a script. This year's festival pays tribute to two legends who have created legendary people and places by dressing the characters and sets for numerous screen and stage productions - brothers Dionissis and Vassilis Fotopoulos. "Dressing the 7th Art," an exhibition that opens this evening at Mylos, traces two illustrious careers, in Greece and abroad, that include an Oscar for Zorba the Greek.

Diane Shugart

Thessaloniki in cinema...scope

Alexandros Theatre

The White Tower

Aristotelous Square

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 25 ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ,

ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΙΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ, ΓΙΩΤΑ ΤΣΙΤΣΙΛΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ - ΖΑΡΖΩΝΗ, ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΤΥΠΟ ΜΟΥΓΚΟΣ

website: www.magnet.gr/filmfestival • e-mail: filmfestival1@magnet.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

FM 100

FM 100.5

FM 01

TV 100

ΤΥΠΟ ΚΑΝΑΛΙ 50

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

88.1000

ΤΑΥΡΟΠΑΡΑ 98.4

ΚΟΣΜΟΠΑΔΙΟ 95.1 STEREO